

Sygn. akt IX U 1941/16

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2017 r.

**Sąd Okręgowy** \_\_\_\_\_ w Gliwicach Wydział IX

**Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych** Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28 lipca 2016 r. Znak (...)

**oddala odwołanie**

Sędzia

**Sygn. akt IX U 1941/16**

## UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 28.07.2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej S. K. (K.) ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego, ponieważ przedłożone dowody nie powodują zmiany wartości kapitału początkowego.

Ubezpieczona w odwołaniu od decyzji, sprecyzowanym ostatecznie na rozprawie 1 sierpnia 2017r., domagała się przeliczenia kapitału początkowego na podstawie przedłożonych w organie rentowym kartotek pracowniczych z uwzględnieniem pierwszej rubryki w kartotece określonej jako „okres” jak w decyzji o ustaleniu kapitału początkowego z 28.03.2003r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy dodał, że do ustalenia kapitału początkowego decyzją z 28.03.2003r. przyjął błędnie wysokość zarobku za

1981r. w kwocie 70.299,00zł, gdy prawidłowo, zgodnie z zarobkami z legitymacji powinno być 70.199,00zł. Podobnie stało się dla roku 1982r., gdzie organ rentowy przyjął zarobek w wysokości 131.818,00zł, a z legitymacji wynika zarobek 93.776,00zł. Nadto organ rentowy wskazał, że błędnie przyjął także zarobek za 1990r. w wysokości 9.054.289,00zł, gdy prawidłowo winno być 8.740.106,00zł.

### ***Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje .***

Ubezpieczona urodziła się (...)

Ubezpieczona uprawniona jest do emerytury od 1.11.2015r., tj. od osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Wysokość świadczenia ustalona została na podstawie art. 25 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Decyzją z 19.11.2015r., poprzedzającą decyzję o przyznaniu prawa do emerytury z 20.11.2015r., organ rentowy ponownie ustalił ubezpieczonej kapitał początkowy, który wyniósł 1.107,10zł. Do obliczenia podstawy wymiaru organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 01.01.1981r. do 31.12.1990r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 90,66%.

Organ rentowy do wyliczenia wppw przyjął zarobki ubezpieczonej wynikające z legitymacji ubezpieczeniowej w następujących kwotach: za 1981r. – 70.199,00zł, za 1982r. – 93.776,00zł, za 1983r. – 177.481,00zł, za 1984r. – 220.974,00zł, za 1985r. – 232.026,00zł, za 1986r. – 266.487,00zł, za 1987r. – 317.468,00zł, za 1988r. – 748.666,00zł, za 1989r. – 2.089.835,00zł, za 1990r. – 8.740.106,00zł (na dochód za 1990r. złożyły się – wynagrodzenie wynikające z legitymacji ubezpieczeniowej 6.040,73zł oraz podstawa wymiaru składek z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej – 2.699,37zł).

Ubezpieczona w okresie od 1 sierpnia 1974r. do 8 sierpnia 1990r. zatrudniona była w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w K. na kolejno na stanowiskach: referenta, specjalisty, zastępcy kierownika działu i kierownika działu.

Ubezpieczona 28.06.2016r. złożyła w organie rentowym wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego dołączając dokumentację osobową z okresu zatrudnienia w (...) w K. Oddział W. z Archiwum (...) wraz z kartotekami zarobkowymi za lata 1979-1990, umowę o pracę z 01.08.1974r. oraz angaż z 01.11.1974r.

W rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję odmowną. Po ponownym przeliczeniu z uwzględnieniem zarobku wynikającego z angażu – 1.700,00zł miesięcznie od 01.08.1974r., i 1.900,00zł miesięcznie od 01.11.1974r. do 31.12.1976r. oraz zarobku wynikającego z legitymacji ubezpieczeniowej nadal najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru to 90,68% ustalony z lat 1981-1990.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony przez organ rentowy na podstawie zarobków wynikających z kartotek zarobkowych z lat 1981-1990 wyniósł 88,27% bez uwzględnienia za lata 1981-1985, 1988 i 1990 kwot wskazanych w kartotekach zarobkowych w rubryce „okres”, w której wskazane są kwoty bez określenia ich charakteru, tj. z jakiego tytułu ubezpieczona otrzymała te kwoty.

(Dowód: akta organu rentowego, w tym dokumentacja osobowa ubezpieczonej z okresu zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w K., kartotek zarobkowych z lat 1979-1990, zeznania ubezpieczonej złożone na rozprawie 01.08.2017r. protokół elektroniczny rozprawy k. 40 a.s.)

### ***Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.***

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył wysokości kapitału początkowego, gdy ubezpieczona domagała się przeliczenia kapitału początkowego na podstawie przedłożonych w organie rentowym kartotek pracowniczych z lat 1979-1990 z uwzględnieniem rubryk w kartotekach określonych jako „okres”.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do przyjęcia, iż zasadne jest uwzględnienie, przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia za poszczególne lata, kwot wpisanych w kartotekach zarobkowych przedłożonych przez ubezpieczoną, znajdujących się w rubryce nazwanej jako „okres”, tj. w latach 1981-1985, 1988 i 1990.

Ubezpieczona bowiem w toku niniejszego postępowania nie wykazała jaki charakter mają kwoty tam wpisane, tj. czy są to składniki wynagrodzenia podlegające oskładkowaniu, czy też nie. Ubezpieczona zeznała jedynie, że mogły być to kwoty z różnych tytułów, np. chorobowe, opieka, dodatek funkcyjny. Ubezpieczona zeznała, że w rubryce tej wpisywane były na pewno wyłącznie składniki wynagrodzenia oskładkowane, czemu Sąd nie dał wiary, gdy zeznania te nie znajdują potwierdzenia w dopuszczonej dokumentacji, jak również ubezpieczona nie wykazała tych okoliczności zeznaniami innymi dowodowymi, w tym np. zeznaniami świadków – osób dokonujących wpisy w tych kartotekach zarobkowych ubezpieczonej. Równocześnie ubezpieczona zeznała, że w rubryce tej mogła być wskazana także np. kwota z tytułu nagrody jubileuszowej, co nie było składnikiem podlegającym oskładkowaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477<sup>14</sup> §1 kpc, mając na uwadze treść art. 174 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.), oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

SSO Maria Olszowska